



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 24. Fœdus Longobardorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. acceptam suam Epistolam, Patriarcham
A.C. 1226. eligere iussit. Constantinopoli Eligen-
Rainald. tes in partes abierunt, quibusdam Epi-
1226. n. 59. scopum Belvacensem, Milonem, patria
Gall. Chro. Nantolientem postulantibus, aliis appella-
to. I. p. 128. tantibus ad Papam, qui, rejecta Postula-
 tione, Joannem Abbatisvillensem, Ar-
 chiefiscopum Vefuntinum, ad Sedem
 Constantinopolitanam vocavit. Sed is
 moveri non potuit, ut Translationem
 reciperet.

§. XXIV.

Fœdus Longobardicum.

Ric. S. Ger. Fridericus Imperator Festo Paschali,
 quod hoc anno in diem decimam no-
 nam Aprilis incidebat, Ravennæ celebra-
 to, missis nunciis, Henricum Regem, fi-
 lium suum, in Longobardiam ad se ve-
 nire iussit, ubi Concilium, seu Comitium
 solemnium, Cremonæ agenda, ad Festum
 Pentecostes convocaturus esset. Juve-
 ni Principi, semper in Germania com-
 moranti, Imperator parens, Engelberto
 Archiepiscopo interemto, Moderatorem
 dederat Ducem Baviarum, Ludovicum Se-
 verum, non solum Domus Serenissimæ
 Caput, sed etiam rebus Imperii in Ger-
 mania Præfectum. Ergo Henricus, in-
 genti cinctus exercitu, Tridentum usque
 penetrat; sed, Veronensibus alpes obli-
 dentibus, exclusus, in Germaniam re-
 meare

Abb. Ursq.
p. 324.

Godof. 1226.

meare cogitur, cum oculis usurpare pa-
 rentem non licuisset. Is nihilominus
 Cremonæ Comitata celebravit, in quibus
 actum est de extirpatione Hæreticorum
 in Italia, de negotio Terræ sanctæ, &
 de concordia Civitatum in Longobar-
 dia. Sed illæ, Imperatoris adventu con-
 sternatæ, initis inter se fœderibus, ei
 obedire, vel etiam divertentem excipe-
 re, detrectarunt. Postquam igitur Fri-
 dericus paucos dies Cremonæ fuisset
 versatus, ad oppidum, *S. Donino* di-
 ctum, discessit, ubi Conradus, Episcopus
 Hildesheimensis, cui Belli sacri prædica-
 tio commissa fuerat, Longobardos, Im-
 peratori Cruce signato rebelles, omni-
 bus Longobardiæ Præsulibus id appro-
 bantibus, solemniter a Fidelium Com-
 munionem removit. Cum vero Hono-
 rius Papa deinde hanc sententiam ab-
 rogasset, crevit Mediolanensibus, cete-
 risque urbibus, Imperatori adversanti-
 bus, animus, ac obstinatius fœderi in-
 hæserunt, quod diu nomine societatis
 Longobardicæ notissimum fuit. Re-
 belles urbes numerabantur sexdecim,
 videlicet, Mediolanum, Verona, Placen-
 tia, Vercelli, Laus Pompeja*, Alexan-
 dria, Tarvisium, Patavium, Vicentia,
 Taurinum, Novarra, Mantua, Brixia, Bo-
 nonia, & Faventia, quibus Imperator Fe-
 deralem misit, indictoque publice bello,

Sæcul. XIII.
 A. C. 1226.
 to. II. Conc.
 p. 301.

* Lodi,

Sæcul. XIII.
A.C. 1226.

per Thusciam in Apuliam rediit. Attamen Præsules, quibus Papa Ecclesias Cathedralis contulerat, nempe Archiepiscopus Brundusinus, Consanus, & Salernitanus, Episcopus Aversanus, & Abbas S. Laurentii in eadem civitate, ad Sedes suas admissi sunt.

§. XXV.

Fratrum Minorum cædes.

vit. per
S. Bonav.
c. 14.

Annis abhinc duobus, ex quo S. Franciscus sacris Stigmatibus insignitus fuerat, vires corporis in dies deficiebant, & pedum clavis augmentum accipientibus, ingredi non amplius valebat. Itaque aliorum opera per urbes & pagos delatus, Fideles ad portandam Iesu Christi Crucem excitabat. Ipse quidem actus humilitatis Christianæ, quibus juvenis in principio conversionis suæ adfueverat, repetere cupiebat, nempe lepra infectis servire, & corpus suum in servitum redigere. Et quidem promittitudo & fervor spiritus debilitatem corporis supplebat, sed tandem usque adeo invaluit infirmitas, ut vix aliqua corporis pars superesset, quæ non magnis doloribus afficeretur, & tota carne consumta, sola pelle & ossibus constare videretur. Alterum in se Jobum Fratibus Ordinis sui exhibebat, sive sancti Viri ærumnas, sive patientiam in-
victam